

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg synes, det ville have været sjovt at have været med til et bestyrelsesmøde i Dansk Kvinde-samfund, som hr. Søren Krarup har deltaget i.

Så kan jeg trøste hr. Søren Krarup med, at hvis der skulle være en stakkels mand, der havde fået tæsk af sin kone, så er jeg også parat til at hjælpe ham. Det Radikale Venstre er indrettet sådan, at selvfølgelig hjælper vi også mænd, der skulle blive udsat for vold. Men jeg kender egentlig også kun det ene eksempel der fra Aalborg, og det er en rigtig god historie.

Til fru Birthe Rønn Hornbech: Jeg tror godt, fru Birthe Rønn Hornbech er klar over, at vi jo ikke her er i gang med at dømme manden. Det er ikke det, det handler om. Det er overhovedet ikke det, § 26 handler om. Hvis manden skal dømmes, så skal det ske efter straffelovgivningen. Det, vi er i gang med her, er at dokumentere, at kvinden har været udsat for vold, og at dokumentationen er så solid, at vi kan sige, at den kvinde har lidt så meget overlast, at det danske samfund har en forpligtelse til at beskytte hende.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Men så går jeg ud fra, at manden skal dømmes, og det er jo det, fru Birthe Rønn Hornbech siger.

Jeg har ikke meget at føje til. Jeg synes, at fru Else Theill Sørensen og fru Birthe Rønn Hornbech både på en menneskelig og en juridisk måde har beskrevet, hvorfor tilstanden er, som den er.

Så vil jeg blot føje til: Tilstanden er nøjagtig, som den var, da fru Elsebeth Gerner Nielsen var minister. De regler, vi kører efter, er fra 1996, og da vi ændrede udlændingeloven, besluttede vi meget bevidst, at her skulle der ingen ændringer ske, fordi det er så vanskeligt og så følsomt.

Den eneste ændring, der er sket, er, at vi har givet langt flere penge af satspuljemidlerne til disse voldsramte kvinder. Det er den eneste ændring, der er sket.

Så vil jeg til sidst sige, at jeg har den største respekt for Dansk Kvindesamfunds bestyrelsesmøder, og skulle jeg blive inviteret til et af dem, kommer jeg med største glæde.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Når man nu hører Integrationsministeren sige, at alting er i orden, så vil jeg lige citere her fra en avis fra den 23. april, hvor ministerens egen par-

tifælde, hr. Troels Lund Poulsen, citeres for at sige:

»Det er et tabuiseret område, hvor kvinder lever som husslaver.« Endvidere siges: »...at voldsramte kvinder fra udlandet skal have ret til ophold i Danmark. I dag lever udenlandske kvinder i årevis med bank og trusler af frygt for, at en skilsmisse ender med en enkeltbillet ud af landet.« Og så fortsætter hr. Troels Lund Poulsen: »Men flere og flere kommer i den situation, hvor der ingen er, der interesserer sig for dem. De er fuldstændig overladt til sig selv, og selv er de bange for at anmelde ægtefællen.«

Det er Venstres egen partifælle, der siger det her, samtidig med at ministeren mener, at alting er i orden, at der ingen problemer er. Kunne vi ikke få ministeren til at svare på, hvad der er vigtigt. Står ministerens egen partifælle bare og fyrrer ting af, uden at der er hold i dem?

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg forstår godt, at ministeren er irriteret over ikke bare at kunne komme hjem, men det her er en vigtig sag. Hvis vi kan lave en aftale med Præsidiat om det, så kan vi godt udsætte sagen, så ministeren kan komme til sit møde.

Jeg vil gerne bede ministeren om at love her fra talerstolen, hvis det kan lade sig gøre, at det altid vil være sådan, at en kvinde, der får dømt sin mand for vold, får lov til at blive. Altså hvis det er sådan, at man er gået til politiet og har fået dømt sin mand, så behøver man ikke at være bange for at miste sit opholdsgrundlag. Er det sådan, det skal forstås?

Kl. 17.10

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg synes da, det er helt i orden, at Venstres unge udenrigspolitiske ordfører mener, at for ham er voldsramte kvinder noget tabuiseret.

Men hvis man ser på, hvad denne regering har ydet, og også hvad den tidligere regering har ydet, af handleplaner, og jeg ved ikke hvad, om voldsramte, hvordan politiet igen og igen vejledes om, hvordan de skal forsøge at hjælpe ofrene, hvordan man giver offerrådgivning, hvordan man giver bistandsadvokater, så synes jeg ærlig talt ikke, man kan sige, det tabuiseres. Jeg synes nogle gange, at det er det modsatte, og at man bare løber med en halv vind, hvis man bare står frem og siger, man har været udsat for vold.